

Mede

Mogelijk
Maken

Lente
2021

'Aandacht!'

De wil en de weg

'A lles oké, Theo?' Joviaal steekt hij zijn duim op. Maar achter zijn glimlach schuilt een andere realiteit. Voor hem is dit eenvoudige moment bij inloophuis De Bres een opsteker. Eindelijk wat aandacht en aanspraak, in een verder stille, eenzame week.

Hoe belangrijk dit inloophuis ook is voor Theo en tientallen anderen, door corona zijn de mogelijkheden er nu beperkt. En even moesten ze zelfs helemaal dicht. Maar waar een wil is, is een weg. ◀

Op pagina 4 lees je hoe De Bres haar bezoekers blijft steunen, voor welke hete vuren ze ook komen te staan.

'Het mooiste
wat je kunt geven?'

COLOFON

Tekst en concept
Schrijf-Schrijf
Eindredactie
Kansfonds en Hilde Duyx
Vormgeving
Autobahn
Fotografie
Maartje Brockbernd, Gerritjan Huinink, Sanne Zurné
Illustraties
Ted Struwer
Drukwerk
Altijdrukwerk

Mede | achtste jaargang | nummer 28 | lente 2021

Mede is een magazine van Kansfonds. Het verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 2000 stuks. Kansfonds werkt aan een samenleving waarin mensen omzien naar elkaar, zodat kwetsbare mensen niet buitengesloten raken. Jaarlijks steunt het fonds zo'n 500 projecten van betrokken mensen die zich daarvoor inzetten.

Het werk van Kansfonds wordt mede mogelijk gemaakt door de bijdragen van particulieren, organisaties, de Nationale Postcode Loterij en de Nederlandse Loterij.

Voor schenkingen en nalatenschappen neem je contact op met:
Mariëtte Appel
m.appel@kansfonds.nl

Rekeningnummer
NL41 INGB 0675 8622 05

Je abonneren op de Mede? Of wil je je juist uitschrijven? Stuur een e-mail met je naam en adres naar mede@kansfonds.nl

f /kansfonds
@kansfonds
@kansfonds
in /company/kansfonds

16

Een Amsterdamse organisatie belde naar Human Aid Now: of ze interesse had in *véértigduizend kilo gratis voedsel*

12

Anita Witzier: *'Als iemand iets slechts gedaan heeft, vind ik dat hij een tweede kans verdient. Je hoeft iemand niet gelijk af te schrijven.'*

Gea's Weggeefwinkel Vinkhuizen:

'Vanaf dag één loopt het storm'

19

Neo de Bono is een onvermoeibare steun voor de bewoners van Moerwijk, de armste wijk van Den Haag. *'Schijnt het zonnetje, dan denk je: leuk wijkje!'*

20

Editorial

Iedereen heeft iemand nodig

Beste Medelezers,

Als een jaar corona ons iets geleerd heeft, dan is het wel dat we elkaar nodig hebben. Ook Kansfonds moest om hulp vragen. We hoorden van grote voedselnood in Amsterdam, die we niet alleen konden oplossen. We sloegen de handen ineen met andere fondsen die dit probleem ook zagen. In korte tijd ontstond een sterke samenwerking.

Die samenwerking leverde in Amsterdam een mooi voedselplan op. Samen met Human Aid Now lukt het om veel voedsel in te kopen en te verspreiden over de stad. Daar zijn we trots op. Niet alleen dat we deze hulp kunnen bieden, maar ook dat we met die daadkrachtige groep organisaties snel een actieplan op tafel hadden liggen. 'In tijden van nood vind je elkaar sneller', verwoordt collega Kurdistan Smit het op pagina 18. En zo is het. Al biedt Kansfonds eigenlijk geen noodhulp. Ons beleid richt zich op duurzame hulp, en daar valt voedselnoodhulp niet onder. Maar: nood breekt wet.

Henriëtte Hulsebosch
Directeur Kansfonds

Natuurlijk zetten we ook onze langlopende steun door. Kijk naar de 75 inloophuizen die we de komende jaren begeleiden naar meer zelfredzaamheid. Op pagina 4 lees je de eerste successen van inloophuis De Bres in Zwolle.

'Als De Bres er niet meer zou zijn, zou ik in een diep gat vallen', zegt bezoeker Frank op pagina 6. Die opmerking raakte mij zeer. Frank is sterk afhankelijk van de sociale ontmoetingen in het inloophuis. Hij laat eens te meer de urgentie van hun bestaan zien. Iedereen heeft iemand nodig.

—> Achter elk project staan Mogelijkmakers: mensen die niet voor hun eigen gewin kiezen, maar opkomen voor kwetsbare mensen in onze samenleving. Met steun van anderen zetten ze de wereld in beweging.

Twee keer in zwaar weer

Vrijwilliger **Rina** bereidt een warme lunch voor de bezoekers

Een kopje koffie, potje kaarten, kommetje soep. En vooral: enige aanspraak. Dat is waarom zo'n dertig mensen dagelijks binnenlopen bij inloophuis De Bres. Het is de plek in Zwolle waar ze altijd terecht kunnen. Zelfs als de subsidie wegvalt, of een pandemie de deuren dicht dwingt. Drie telefoongesprekken over hoe De Bres en haar bezoekers overeind blijven.

Bestuurder Peter

'Hoe moet je verder, als je de vaste lasten niet kunt betalen?'

Enthousiast neemt Peter Lindhoud de telefoon op. De secretaris van bestuur vertelt over De Bres, en hoe dit hem zo dierbare inloophuis in 2017 in zwaar weer belandt. 'Aanvankelijk is er geen nood bij ons, maar bij de gemeente Zwolle', begint hij. 'Als zij in financiële problemen komen, duurt het niet lang voordat "de kaasschaaf" langs ons budget gehaald wordt. Dan is er snel paniek in de tent. Want ja, de vaste lasten moet je simpelweg kunnen betalen. Zonder dat, gaat de stekker eruit.'

Ze schakelen een bureau in voor fondsenwerving, maar stuiten op een probleem. Peter: 'Er is allerlei noodhulp te verkrijgen, maar dat is vooral incidentele steun. Eenmalige bedragen, bestemd voor specifieke projecten. Voor ons structurele probleem is dat dus geen oplossing. Hoe moeten we verder?' Via-via hoort Peter van het Fonds Franciscus. Dit fonds wordt beheerd door Kansfonds, en geeft geen projectsteun maar juist een bijdrage in de vaste lasten. 'Precies wat we op dat moment nodig hebben.' De aanvraag van De Bres wordt goedgekeurd, waarna het inloophuis snel in rustiger vaarwater komt.

De steun van het fonds is niet eeuwigdurend. In 2022 houdt de financiering op. Om te zorgen dat De Bres tegen die tijd weer stevig overeind staat, biedt Fonds Franciscus de workshop Fondsenwerving aan. Een programma waar Peter vol lof over vertelt. 'Je leert vooral om heel gericht te werven. Waar wil je precies geld voor? Wie kun je hiervoor het beste benaderen? Hoe breng je je boodschap helder over?' Van dat advies plukt De Bres nu al de vruchten. 'De lokale Lionsclub doneerde duizend euro voor maaltijden, en de St. Carolus Borromeus Stichting zelfs drieduizend euro. Als de gemeente in onze basisfinanciering voorziet, ben ik ervan overtuigd dat we straks ook zonder Fonds Franciscus verder kunnen.'

Bezoeker Frank

Frank is teleurgesteld dat het interview niet face to face, maar telefonisch plaatsvindt. Toch heeft hij er ook begrip voor. 'Door corona gaat alles nu eenmaal anders.' Frank bezoekt De Bres al jaren. Ook bij andere inloophuizen in de buurt was hij vaste gast, maar die zijn inmiddels allemaal weg. 'Het nut van zo'n plek om maar wat koffie te drinken werd niet meer gezien. Maar voor mij is het heel belangrijk. Niet de koffie, wel het contact. Het geeft me rust, en ik kan mijn ei kwijt. Niet zomaar bij iedereen hoor. Ik ben heel selectief als het op mensen aankomt.'

Door corona valt ook De Bres een tijd lang nagenoeg stil. Frank kan er alleen een maaltijd ophalen. 'Daar ben ik heel dankbaar voor, maar mij is het echt om de mensen te doen. Ik kan zelf gelukkig mijn boodschapjes doen, en in principe vermaak ik me wel op mijn flatje. Maar toch. Als De Bres er helemaal niet meer zou zijn, zou ik in een diep gat vallen. Zeker nu veel meer winkels en instanties gesloten zijn vanwege corona. Waar zou ik het nog voor doen?' Gelukkig opende De Bres haar deuren weer eind vorig jaar. Nu mogen gasten twee keer per week eventjes binnenkomen. Dat doet Frank enorm goed. 'Al is het maar een uurtje!'

Coördinator Gea

'Dit kan iedereen overkomen'

Met lichte paniek laat coördinator Gea van Hulst weten dat haar interview niet door kan gaan. Ze is misschien besmet met het coronavirus. Even later hangt ze toch aan de lijn. Vals alarm. 'Gelukkig, want er is zoveel te doen bij De Bres. Dit kan ik er niet bij hebben.' Samen met Dini en Alie heeft ze de dagelijkse leiding over het inloophuis in hartje Zwolle. Gea: 'We sturen 25 vrijwilligers aan, hebben contact met de bezoekers, doen boodschappen, staan achter het fornuis, werven vrijwilligers en fondsen, en ga zo maar door. Er is altijd tijd te kort, maar dat geeft niets. Voor De Bres zetten we ons graag in. Zeker nu.'

Ook de coronacrisis is met recht "zwaar weer" te noemen. Als de pandemie zich vorig jaar voor het eerst laat gelden, heeft de Bres een enorm probleem. 'Onze deur staat altijd voor iedereen open, maar dan moet die toch opeens dicht. Om iets voor onze gasten te blijven betekenen, en om in contact met ze te blijven, bieden we afhaalmaaltijden aan. Hierbij reserveren we voor iedereen een kwartiertje extra, gewoon om te kletsen. Zo hebben ze wekelijks toch nog aanspraak, en kunnen we checken of het goed met ze gaat.'

Vinger aan de pols

Gea komt uit de financiële wereld. Als ze in Zwolle komt wonen, wil ze iets anders. Ze geeft haar baan op en wordt vrijwilliger bij De Bres. Anderhalf jaar later is ze coördinator. 'Het is heel ander werk dan ik gewend ben, maar zo mooi. En weet je, de problemen die onze bezoekers hebben lijken misschien ver van je bed, maar in feite kan het iedereen overkomen. Veel van hen hebben gestudeerd, waren getrouwd, hadden een gezin en eigen huis. Maar met een paar verkeerde afslagen kan alles veranderen.'

ONVOORWAARDELIJKE STEUN

Terwijl veel hulpinstanties sluiten tijdens de lockdowns, doen inloophuizen als De Bres wat ze kunnen om hun bezoekers te blijven helpen. 'Hiermee onderstrepen ze hun grootste kracht', vertelt Bram Truien van Kansfonds. 'Er zijn voor mensen. Dat is uniek en essentieel in onze samenleving.'

Kansfonds riep Fonds Franciscus in het leven om dit vangnet van inloophuizen te steunen. Gewoonlijk schenken fondsen op projectbasis, en stellen ze voorwaarden aan de financiële steun. Bram: 'Maar vragen om tegenprestaties? Dat gaat rechtstreeks in tegen het onvoorwaardelijke beleid van de inloophuizen. Fonds Franciscus steunt hen daarom in de basisvoorzieningen. Drie jaar lang, zonder eisen.'

In die drie jaar gaat het fonds ook aan de slag om de organisatie sterker te maken. 'Met workshops in fondsenwerving bijvoorbeeld. En later dit jaar komt er een impactinstrument dat inloophuizen helpt om hun grootste meerwaarde in kaart te brengen. Hiermee kunnen ze straks ook bij de gemeente – vaak de enige echt structurele geldschieter – hun belang nog beter uitdragen. Hopelijk met onvoorwaardelijke steun als gevolg.'

Met steun van het Fonds Franciscus doorloopt Gea de cursus Presentie. 'Het bevestigt vooral veel dingen die ik tot nog toe op mijn gevoel deed', vertelt ze. 'Er simpelweg zijn voor de ander. Luisteren. Je aandacht is het mooiste wat je kunt geven. Toen we tijdens de eerste coronagolf dicht moesten, maakten we ons grote zorgen over onze bezoekers. Gelukkig wisten we de telefoonnummers van alle gasten te achterhalen, en konden we tóch de vinger aan de pols houden. Zo zie je maar, ook telefonisch kun je die broodnodige aandacht geven, en het verschil maken voor iemand die alleen is. Waar een wil is, is altijd een weg.' <

Geven om een ander

Provincies steunen lokale projecten via Kansfonds

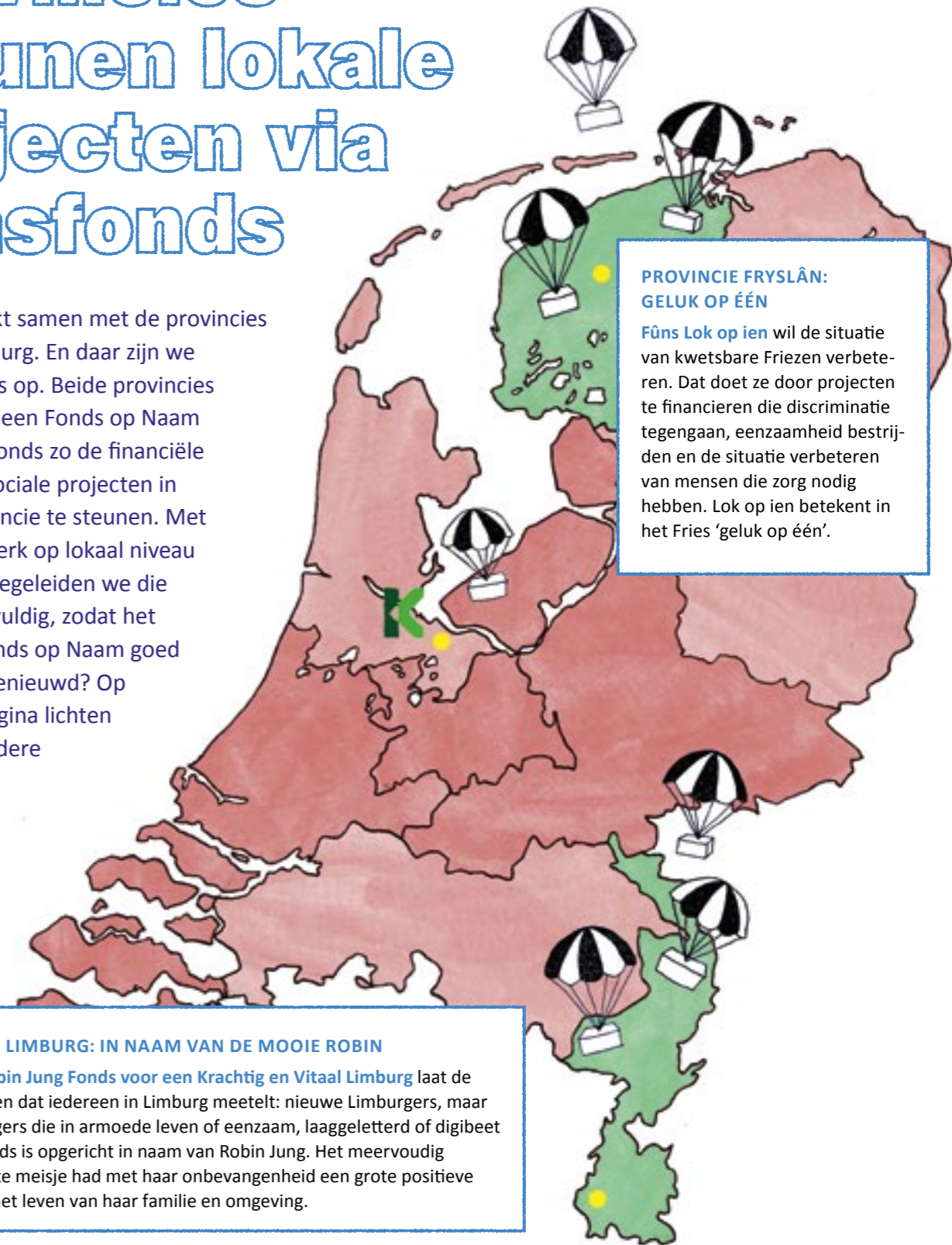
Kansfonds werkt samen met de provincies Fryslân en Limburg. En daar zijn we ontzettend trots op. Beide provincies startten bij ons een Fonds op Naam en geven Kansfonds zo de financiële middelen om sociale projecten in hun eigen provincie te steunen. Met ons grote netwerk op lokaal niveau selecteren en begeleiden we die projecten zorgvuldig, zodat het geld uit hun Fonds op Naam goed terecht komt. Benieuwd? Op de volgende pagina lichten we twee bijzondere projecten uit.

PROVINCIE LIMBURG: IN NAAM VAN DE MOOIE ROBIN

Met **Het Robin Jung Fonds voor een Krachtig en Vitaal Limburg** laat de provincie zien dat iedereen in Limburg meetelt: nieuwe Limburgers, maar ook Limburgers die in armoede leven of eenzaam, laaggeletterd of digibeet zijn. Het fonds is opgericht in naam van Robin Jung. Het meervoudig gehandicapte meisje had met haar onbevangenheid een grote positieve invloed op het leven van haar familie en omgeving.

PROVINCIE FRYSLÂN: GELUK OP ÉÉN

Fûns Lok op ien wil de situatie van kwetsbare Friezen verbeteren. Dat doet ze door projecten te financieren die discriminatie tegengaan, eenzaamheid bestrijden en de situatie verbeteren van mensen die zorg nodig hebben. Lok op ien betekent in het Fries 'geluk op één'.

Advocaat van de Friese straat

Ze dragen geen toga en werken ook niet vanuit de rechtbank. Wél pleiten de straatadvocaten van Leeuwarden dagelijks voor de rechten van dak- en thuislozen. Ze komen op voor hen die de weg naar hulpverlening niet weten te vinden. Samen leggen ze contact met de zorg of gemeente.

Eric en een vrijwilliger in het Living Museum op Zuidvliet 26 in Leeuwarden

De sociaal werkers van Stichting Straatadvocaat benaderen de dak- en thuislozen proactief op straat. Ze zijn allemaal ervaringsdeskundige en zelf ook verslaafd of dakloos geweest. Daarom weten ze wel waar ze moeten zoeken. Vaak is dat in het park, het station of de coffeeshop. Door hun achtergrond maken ze gemakkelijker contact met de doelgroep dan de reguliere hulpverlening.

Onafhankelijke hulp

‘De meeste mensen die we helpen, hebben weinig vertrouwen in de gemeente en zorginstellingen. Daarom is onze stichting onafhankelijk’, vertelt voorzitter Eric Rudolphi (64). ‘We zijn geen hulpverleners, maar dienstverleners. We denken met ze mee en behartigen hun belangen bij zorginstanties en de gemeente. Zij willen of kunnen door allerlei redenen niet in gesprek met hulpinstanties. Daarom proberen wij ze een duwtje in de goede richting te geven en bieden we aan om mee te gaan. Op die manier helpen we om de boodschap helder te verwoorden, zodat ze begrijpen wat er van ze verwacht wordt.’

The Living Museum

De organisatie is een kleine twee jaar oud. Een eigen kantoor staat hoog op het verlanglijstje. ‘De intakegesprekken met cliënten deden we eerst vanuit ons eigen huis’, vertelt Eric. ‘Om de veiligheid van onze straatadvocaten te waarborgen, zijn we daarmee gestopt. De terrassen en cafés werden onze intake-locaties.’ Maar dan gooit de lockdown roet in het eten en moet ook de horeca haar deuren sluiten. Er zit maar één ding op: razendsnel een eigen pand vinden. En dat lukt. Binnenkort opent de stichting “The Living Museum”: een kantoor en atelierruimte ineen, speciaal voor daklozen én kunstenaars.

Kunst geneest

De stichting wil meer dan alleen een werkruimte voor de straatadvocaten. Daarom gaat ze een samenwerking aan met Rokus Loopik, bedenker van het concept The Living Museum. Het wordt een plek waar mensen kunst maken en tegelijkertijd werken aan hun herstel. Eric: ‘Ook professionele kunstenaars bieden we atelierruimte in het pand. We hopen op een mooie chemie tussen deze twee doelgroepen. Dankzij hulp van Kansfonds, de provincie en het bedrijfsleven opent The Living Museum binnenkort haar deuren voor bezoek, mits het coronavirus het toelaat.’

Hou de site www.straatadvocaatleeuwarden.nl in de gaten voor de openingsdatum.

Een kratje voor de armsten in Maastricht

Jef Raike (52) vindt het grote verschil tussen arm en rijk in zijn stad Maastricht zó oneerlijk, dat hij besluit in actie te komen. Begin 2020 start hij het initiatief Kretsje Malpertuis – op z’n Limburgs. Ofwel: een kratje etenswaren voor alle kwetsbare bewoners in de wijk Malpertuis. Ook biedt zijn stichting administratieve hulp.

Jef in gesprek met een wijkbewoner die een voedselpakket komt halen

Jef staat achter zijn fornuis en roert in een enorme pan. Twintig liter soep zit erin. Niet voor hemzelf natuurlijk, maar om uit te delen in Malpertuis: een van de armste wijken van Maastricht. De schuldenproblematiek is er groot en veel mensen moeten gebruikmaken van de voedselbank. Toch zijn er ook nog bewoners die nét niet in aanmerking komen voor de voedselbank, maar het einde van de maand financieel niet redden. Daarom begint Jef Raike zijn eigen voedselhulp. Zonder voorwaarden.

Voedsel voor iedereen

Elke zondag deelt hij samen met een paar vrijwilligers zo’n vierhonderd voedselpakketten uit bij hun kantoor in hartje Malpertuis. Supermarkten en vrijevige ondernemers doneren een groot deel, maar de vrijwilligers leggen ook eigen geld in de pot. Sociale instellingen, zoals het Leger des Heils, weten Kretsje Malpertuis goed te vinden en verwijzen hun cliënten ernaar door. Kansfonds steunt de stichting met een bijdrage voor een kantoor, waar Jef en zijn collega’s cliënten kunnen ontvangen en het eten kunnen opwarmen.

Hulp bij financiële problemen

Naast voedselhulp biedt de stichting ook hulp aan buurtbewoners met financiële en administratieve problemen, om zo mensen weer zelfstandiger te maken. ‘Ik pak het armoedeprobleem graag bij de oorzaak aan’, vertelt Jef. ‘Ik ben econoom en jarenlang WMO-consulent geweest. Daarom weet ik veel van het zorgstelsel en help ik mensen hun financiën op orde te krijgen. Al die kennis heb ik meegenomen naar mijn stichting.’

Schaamte voor armoede

Jef merkt dat veel cliënten zich schamen voor hun situatie. ‘Stille armoede is hier een groot probleem. Terwijl dit iedereen kan overkomen.’ Daarom start Jef vóór de coronacrisis een huiskamerproject: een inloopmiddag voor mensen met weinig geld. Ze kunnen er terecht voor een praatje en een kop soep. ‘Met een klein gebaar geef je ze het gevoel dat ze ertoe doen.’ En het stimuleert ze om hun verhaal te delen.’ Jef hoopt het huiskamerproject zo snel mogelijk weer op te pakken na de coronacrisis. <

‘Jouw bubbel is niet dé waarheid’

Verlossing, vriendschap, verraad.
Maar ook: vergeving. Daar gaat het voor
Anita Witzier om in het paasverhaal.
Op 1 april presenteert ze vanuit Roermond
The Passion, het live tv-spektakel over de
lijdensweg van Jezus. ‘Het is niet iedereen
gegeven om slim en doortastend te zijn.
Het is heel bepalend waar je wieg staat.’

Of de doorgewinterde presentatrice gespannen is voor de live-uitzending van The Passion? Ze kijkt nuchter. 'Een beetje. Maar dat is wel lekker, hoor. Het houdt me alert. Een groot spektakel mag het dit jaar natuurlijk niet worden, er komt geen plein volgepakt met toeschouwers. Tegelijk is het daardoor ook compleet anders dan anders – en dat geeft wel wat extra spanning.'

We spreken Anita in februari. Door de onzekerheid rondom de lockdown is dan nog niet bekend welke vorm The Passion op 1 april krijgt. 'Ik hoop dat ik samen met de dragers van het grote kruis door Roermond mag lopen, en hen kan vragen: 'Voor wie ben jij er?' Om die vraag draait The Passion dit jaar. Ik hoop überhaupt contact te kunnen maken. Misschien gaan mensen op het balkon staan, of hangen ze uit het raam. Dan kan ik wel gesprekjes aanknopen.'

Recht op een tweede kans

Uit het paasverhaal kun je als gelovige of ongelovige allerlei boodschappen ontlenuen. Anita: 'Voor mij persoonlijk gaat het erom of je in staat bent om iemand te vergeven. We hebben allemaal goede en slechte eigenschappen, de vraag is: hoe ga je daarmee om? Als iemands iets slechts gedaan heeft, vind ik dat hij een tweede kans verdient. Je hoeft iemand niet gelijk af te schrijven. In de paasvertelling ontken Petrus drie keer dat hij bij Jezus hoort, uit angst om gevangen genomen te worden. Jezus confronteert hem daarmee, maar laat hem niet vallen, omdat hij begrijpt dat Petrus' gedrag menselijk is. Jezus' begrip en vergiffenis versterken het geloof van Petrus.'

Veroordelen of vergeven: dit vraagstuk houdt Anita al langer bezig. Voor de tv-serie *Anita wordt opgenomen*, die vorig jaar zijn vijfde seizoen beleefde, dook ze in het leven van cliënten en medewerkers van zorginstanties, waaronder een verslavingskliniek, vrouwengevangenis en psychiatrische inrichting. 'Het is niet iedereen gegeven om slim en doortastend te zijn, of altijd goede beslissingen te nemen. Het is heel bepalend waar je wieg staat, wie je ouders zijn, binnen welke cultuur je opgroeit. Door die gesprekken werd ik met de neus op de feiten gedrukt. Het is dan ook onzin om te zeggen: iedereen in Nederland heeft gelijke kansen.'

In de wurggreep van een octopus

'In de verslavingskliniek zag ik cliënten die soms voor de achtste keer waren opgenomen. Ik dacht: hè? Hoe kan dat nou? Dan is er toch iets mis met de behandeling? Nee, zo werkt het dus niet. Je kan niet van iedereen verwachten dat hij na een fors behandeltraject weer vrolijk meedraait in de maatschappij. Dat realiseerde ik me pas écht toen ik het met eigen ogen zag.'

1961
Geboren in Gouda

1970
Studeert een paar jaar Engels en Rechten

1988
Debutert bij Veronica en presenteert er in de loop van tijd vele programma's, waaronder *Veronica's Reisgids*, *De 100.000 gulden show*, *Lucky Lotto Live*, *Oh, wat ben je mooi*, *Veronica Goes*

1996
Stapt over naar de KRO. Presenteert talloze programma's zoals *Hints*, *Memories*, *Liefde voor later*, *Blootgewoon*, *De reünie* en *Nieuwe boeren*

2001
Wordt ambassadeur van het Reumafonds. Heeft zelf ook reuma.

2007
Wint de Zilveren Televizier-ster voor beste presentatrice

2009
Wordt ambassadeur van stichting Hulphond Nederland

2011
Wordt Ridder in de Orde van Oranje-Nassau voor haar vrijwillige inzet als ambassadeur van het Reumafonds

2015
Presenteert de tv-serie *Anita wordt opgenomen*, dat vorig jaar een vijfde seizoen beleefde

2020
Wordt ambassadeur van Stichting Lezen & Schrijven

'Een verslaving is als een octopus die je met haar tentakels in een wurggreep houdt. Is het dan fair om te zeggen: eigen schuld dikke bult? Sommige mensen kunnen niet anders, en hebben dus hun hele leven lang zorg nodig. Dat kun je dan wel "zwak" vinden, maar het is de realiteit. En die moeten we als samenleving willen zien. We moeten daarmee leren dealen. Het heet niet voor niets sa-men-leving. Je moet het echt mét elkaar doen.'

Armoede komt niet uit de lucht vallen

'Iedereen heeft z'n verantwoordelijkheid om de wereld leefbaar te maken voor de ander', vindt Anita, 'maar we mogen ook veel van de regering verwachten. Die is hard nodig om de kwetsbaren te beschermen en kansen te geven. En ik heb de afgelopen jaren gezien dat dat veel te weinig gebeurt. Dat "gave" land waarin wij leven kent nog zoveel zwerfjongeren, psychisch verwarde personen en mensen in armoede. Die problemen komen niet uit de lucht vallen. Ze zijn een gevolg van tien jaar te liberaal beleid dat de zwakken negeert. En daar is een grote groep mensen de dupe van geworden. Het is wel erg makkelijk om als regering te zeggen: mensen kunnen hun eigen problemen wel oplossen. Ja, dank je de koekoek, dan hoeft de regering dus niet zélf de verantwoordelijkheid te nemen.'

Mijn waarheid is niet jouw waarheid

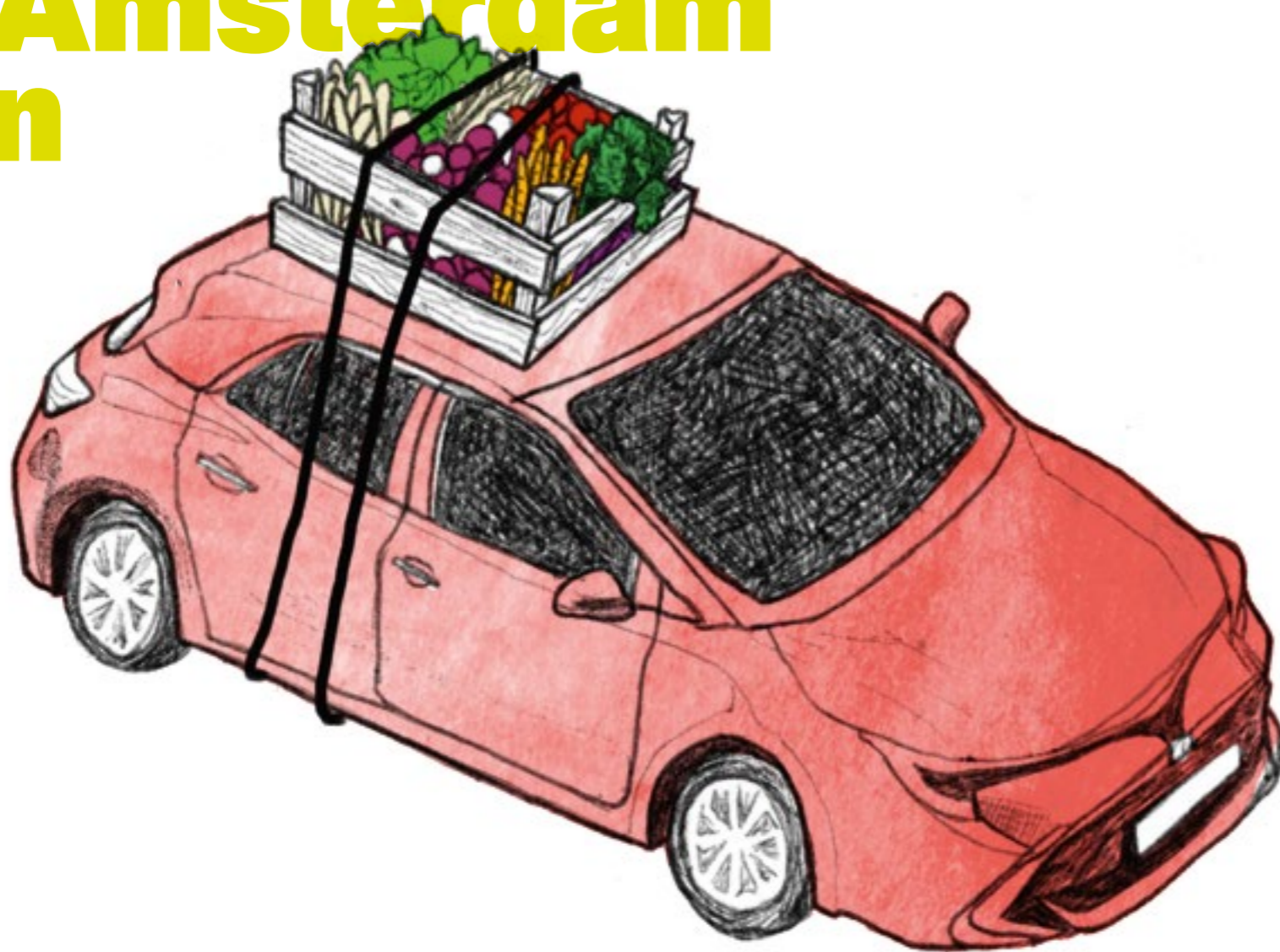
En welke verantwoordelijkheid heeft de individu, vindt Anita? 'De grootste les die ik heb geleerd van de serie *Anita wordt opgenomen*, is dat elk mens een eigen belevingswereld heeft, en daarmee ook een eigen waarheid. Iedereen reageert anders op gebeurtenissen in het leven – door je opvoeding, ontwikkeling en ervaringen. Mijn advies is dan ook: besef altijd dat jouw 'bubbel' niet dé waarheid is. Kies je ervoor naar de ander te luisteren en zijn of haar belevingswereld te begrijpen, dan heb je een totaal ander vertrekpunt voor een gesprek.'

Dader én slachtoffer

In de vrouwengevangenis sprak Anita met de 41-jarige Feride, die een straf van twaalf jaar uitzit. 'Deze dame is zelf jarenlang geestelijk en fysiek mishandeld door haar ex-partner. Uiteindelijk stelde hij haar voor een onmogelijk dilemma: 'Als je persoon X niet vermoordt, gaan je kinderen eraan.' Ze koos voor haar kinderen en vermoordde een man. In eerste instantie denk je: waarom ging je niet naar de politie? Maar deze vrouw werd al jaren totaal beheerst door haar partner, heeft nooit een eigen stem gehad. Vaak zijn deze daders dus zelf ook slachtoffer.'

Tijdens het gesprek met Feride kreeg Anita begrip voor haar keuze. 'Ik had misschien wel hetzelfde gedaan in haar situatie. Dat is een waardevol inzicht. En het biedt ruimte voor vergeving. Goed luisteren naar een ander die in eerste instantie zóveel verschilt van jou, is dan ook cruciaal. Net als jezelf in die ander verplaatsen: wie zou ik in die situatie zijn geweest?' <

Fondsen pakken samen honger nood in Amsterdam aan

Als Nederland precies een jaar geleden ‘op slot gaat’ vanwege corona, breekt er in Amsterdam een stille hongersnood uit. Niet alleen onder arme gezinnen, maar vooral bij veel mensen zonder papieren. Hoe moeten al die monden worden gevoed? Lees het bijzondere verhaal over een bevlogen weldoener van Human Aid Now die samen met vier fondsen razendsnel voedselnoodhulp organiseert.

Het klinkt onwerkelijk: hongerlijden in het welvarende Nederland. Maar het gebeurt. En door de uitbraak van corona wordt de armoede alleen maar erger. Kansfonds start op dag één van de lockdown acute hulp, en krijgt via de lokale projecten inzicht in hoe groot het probleem is. Al snel wordt helder wie het hardst getroffen zijn: mensen in armoede zonder toegang tot de voedselbank, en mensen zonder papieren. Vooral in Amsterdam verkeert een grote groep ongedocumenteerden in nood. Door de lockdown valt hun werk binnen het informele circuit weg, zoals in de schoonmaak of spoelkeuken. Maar bij de voedselbank kunnen zij niet terecht.

Een ballet van volgeladen busjes
Ondertussen zit Dominique Nientker-Spitzberg met de handen in het haar. Als projectmanager van Human Aid Now zorgt zij dat ongedocumenteerden in Amsterdam wekelijks een voedselpakket krijgen. De groothandel waarmee ze veel samenwerkt, belde haar zojuist op. Of ze interesse heeft in véertig duizend kilo gratis voedsel. Allemaal besteld door restaurants, die het niet komen ophalen omdat ze dicht moeten. ‘Ik kreeg twee dagen om het op te halen, anders moest het naar de stort. Ik viel steil achterover van verbazing’, vertelt Dominique.

‘Ik heb elke vrijwilliger die ik ken gebeld, gemaild of geappt. Alle hulp was welkom. En ook elke auto of bus. Ik vroeg de maatschappelijke initiatieven in de stad hoeveel mensen met gebrek aan eten zij kenden, en hoeveel voedsel ze dus konden gebruiken.’ In twee dagen tijd ontstaat er een ballet van volgepropte auto’s en busjes rond het terrein van de groothandel. En het blijft niet bij één keer. ‘Dit ging zeven weken door, want de groothandel had contracten lopen bij leveranciers, die ze niet zomaar konden stopzetten.’

Veel meer ongedocumenteerden dan gedacht
Door deze noodhulp ziet Human Aid Now ook dat de groep vluchtelingen zonder papieren veel groter was dan gedacht. En dus weet Dominique: als het gratis voedsel van de groothandel straks stopt, hebben we een groot probleem. ‘Vóór de coronacrisis hielpen we zo’n tweehonderd mensen. Niemand wist hoeveel ongedocumenteerden er daadwerkelijk in Amsterdam onder de radar leefden.’ Het aantal wordt nu grofweg geschat op minstens vijftigduizend. En in heel Nederland tussen de honderd- en honderdveertigduizend. Er moest een oplossing komen. Dat zag niet alleen Dominique, maar ook Kansfonds, de Haëlla Stichting, het Roomsch Catholiek Oude Armen Kantoor (RCOAK) en de Fundatie Van den Santheuvel, Sobbe.

*In tijden
van nood
vind je
elkaar
sneller'*

Nood breekt wet

Een aantal fondsen steunde Human Aid Now al op een andere manier tijdens de coronacrisis, maar deze noodkreet is van een andere orde. 'Er is veel geld nodig om deze groep mensen van eten te voorzien', vertelt Kurdestan Smit van Kansfonds. 'Om snel zinvolle hulp te bieden, moesten we dus de handen ineenslaan met andere fondsen.' Directeur Elise Kant van De Haëlla Stichting organiseert een spoedberaad. Dat blijkt een goede zet.

'Er kwam ongekend veel positieve energie vrij om samen te doen wat nodig is', vertelt Kurdestan. 'Voedselhulp bieden is voor de meeste fondsen geen onderdeel van het beleid. Ze zetten in op het duurzaam helpen van mensen. Ook Kansfonds. Maar nood breekt wet. Iedereen voelde de urgentie. De vier fondsen besloten samen financiële steun te bieden en te onderzoeken hoe die voedselhulp in het vervolg het beste te regelen is. Een bijzonder moment. In tijden van nood vind je elkaar sneller.'

Kleine projecten ontlasten

Het plan wordt als volgt: Human Aid Now krijgt een sleutelpositie bij de centrale inkoop van voedsel. Dankzij de goede band met de groothandel betaalt Human Aid Now een voordelige prijs voor etenswaren. Daardoor kan ze van de fondsdonaties relatief veel meer voedsel inkopen. Het eten gaat vervolgens naar de kleine, lokale initiatieven in de Amsterdamse wijken. Die pakken het in en verdelen het onder hun doelgroep. Het grote voordeel hiervan is dat de projectleiders van de kleine initiatieven niet apart een aanvraag voor voedselhulp hoeven te doen. Twee vliegen in één klap. Dominique begeleidt ze bij hun planning en organisatie.

'De mensen achter de wijkinitiatieven hebben een groot hart, maar de meesten zijn geen ervaren projectleiders', legt Dominique uit. 'Als voormalige investeringsbankier heb ik veel ervaring met grootschalige projecten. Die kennis zet ik graag in om meer mensen te helpen.' De fondsen spreken vol lof over haar vrijwillige inzet. Kurdestan: 'Dominique is van onschatbare waarde. Het is bewonderenswaardig hoe zij in zo'n korte tijd zoveel voedsel verdeelt over de stad.'

Om tafel met gemeente Amsterdam

Inmiddels voorziet het project ruim tienduizend mensen wekelijks van voedsel. Om de totale voedselhulp in Amsterdam beter op elkaar af te stemmen, willen de fondsen om tafel met de gemeente. 'De coronacrisis is voorlopig nog niet voorbij en daarom moeten we de hongersnood samen oppakken.' In oktober 2020 is het zover: ze presenteren hun aanpak aan wethouder Marjolein Moorman. Het resultaat? De gemeente ziet het belang van hun hulp in en draagt nu financieel bij aan het werk van Human Aid Now. Ook is er overleg met de gemeente en het Rode Kruis over oplossingen voor de lange termijn.

Wat maakt dit project tot zo'n succes? Kurdestan: 'Door de sterke samenwerking helpen we veel meer mensen dan los van elkaar. Al die verschillende vormen van inzet, van vrijwilligers, lokale initiatieven en fondsen komen hier mooi bij elkaar. We hebben echt onze krachten verenigd.' <

Petje op

—» Voor een ander klaarstaan, opstaan, in de bres springen. Het vergt moed en een groot hart. Want je moet het maar doen, vrijwillig. Petje af!

*'Vanaf dag
één loopt
het storm'*

Wie Gea Topelen-Wilkens

Wat Gea's Weggeefwinkel Vinkhuizen

Waar Groningen

'De armoede in mijn wijk Vinkhuizen is groot. Vooral de stille armoede. Mensen schamen zich en komen de deur niet uit – zelfs niet om eten te kopen. Ze spreken niemand, zitten alleen maar binnen en belanden zo in een isolement. Dat vind ik vreselijk. Zelf weet ik hoe het is om elk dubbeltje te moeten omkeren. Ik zat jaren in de bijstand, en dat is zwaar met drie kinderen om voor te zorgen. Door die ervaring wil ik nu maar één ding: andere mensen helpen. Daarom opende ik in april 2019 Gea's Weggeefwinkel Vinkhuizen. Ik heb speelgoed, kleding, boeken, huishoudelijke apparaten. Zelfs eten. Vanaf dag één loopt het storm. Dat bewijst ook wel hoe hoog de nood is.'

'Iedereen mag hier gratis spullen halen, maar vaak komen de mensen daar niet eens voor. Ze willen gewoon even kletsen. Er staat een grote tafel in de winkel, waar ze een kopje koffie kunnen drinken. Dan komen de verhalen vanzelf. Ik zie gewoon hoe mensen opfleuren van een simpel praatje. Gelukkig weten mensen me ook in coronatijd te vinden, via de mail, telefoon, of voor een kopje koffie op anderhalve meter afstand. Daar ben ik blij om. Het mooiste moment? Dat was een jaar geleden, toen een vrouw mij belde om te vragen of ze langs mocht komen voor een maaltijd. Ze is een alleenstaande moeder en had al vier dagen niet gegeten. Toen we dat hoorden, zijn een aantal vrijwilligers naar huis gerend om hun diepvries en voorraadkasten leeg te halen. Die vrouw ging met dozen vol boodschappen naar huis. Op zulke momenten ben ik het gelukkigst.' <

'Ik kan best wel, een lastpak zijn'

Als je door Moerwijk rijdt en het zonnetje schijnt op de juiste manier, dan denk je: leuk wijkje. Maar schijn bedriegt, weet **Neo de Bono**, mede-initiatiefnemer en coördinator bij Moerwijk Coöperatie. 'Het is de armste en ongezondste wijk van Den Haag. Veel bewoners kampen met psychische en financiële problemen, er is veel huiselijk geweld en de woningen zijn slecht onderhouden. Jarenlang is er door de overheid veel beloofd, maar weinig waargemaakt. De bewoners voelen zich in de steek gelaten.'

Had je Neo tien jaar geleden gezegd dat het welzijn van Moerwijk zijn levenswerk zou worden, dan had hij je niet geloofd. In die tijd stak hij als ondernemer al zijn tijd en energie in zijn bedrijven. Na een godservaring gooide hij het roer om: hij verkocht zijn bedrijven en na wat omzwervingen sloot hij zich aan bij Geloven in Moerwijk. Bij deze geloofsgemeenschap staat niet de kerk als gebouw centraal, maar het samen omzien naar kwetsbaren in de samenleving.

Nieuw leven inblazen

De bewoners van Moerwijk kregen er een onvermoeibare steun en toeverlaat bij. 'Ik geloof in de kracht van de gemeenschap', zegt Neo. 'Ik zag veel solidariteit in de wijk, maar ook dat er veel verantwoordelijkheid rustte op een paar heel sterke schouders. Daarop hebben we vanuit de Moerwijk Coöperatie de bewonersvereniging nieuw leven ingeblazen. Nu heeft de wijk weer een basis, van waaruit we samen projecten op poten zetten. Denk aan een eigen wijkvoedselbank en gezonde kooklessen voor jongeren. En dit alles zonder financiële steun van de gemeente. Die krijgen we van partners zoals Kansfonds.'

Geef nooit op

'Ik kan best een lastpak zijn als ik iets in mijn hoofd heb', zegt Neo. 'In het verleden hielp ik met het kraken van een leegstaande kerk om vluchtelingen een onderkomen te geven. Als het niet in mijn kop zit, dan zit het in mijn kont, zeggen ze in mijn geboortestad Rotterdam. Wat moet dat moet – ik kan niet wegstijgen en ben bereid om ver te gaan. Die eigenschap komt goed van pas. Bijvoorbeeld om voor onze projecten extra ruimte te regelen in leegstaande gebouwen. Maar ik breng het met humor, de gemeenteambtenaren beginnen te wennen aan mijn mentaliteit.'

Op naar het volgende project van Neo: een sociale supermarkt voor Moerwijk. Wedden dat die er komt? 'Is het niet vandaag, dan is het wel morgen', lacht hij. <

Kansfonds
2.068 volgers
4 w · Bewerkt

Een belangrijke eerste mijlpaal van ons programma Alle Jongeren een Thuis is vandaag bereikt: er zijn 28 projecten geselecteerd die stuk voor stuk op een eigen, unieke manier bijdragen aan het creëren van een thuis voor jongeren die dat niet hebben. ✍️

Tijdens een digitale startbijeenkomst maakten de mensen achter de projecten en het actieonderzoek kennis met elkaar. Na een middag vol energie, inspiratie en kennisuitwisseling is de aftrap van 'Alle Jongeren een Thuis' een feit. 🐱

Op kansfonds.nl/startbijeenkomst lees je meer over de start van dit mooie programma.

Wat weet
jij van het
paasverhaal?

Test je kennis met onze quiz:
kansfonds.nl/doe-de-quiz

Rijktip

THE PASSION

Live uitgezonden om 20:30 op NPO1 en Radio NPO2

Op Witte Donderdag 1 april gaat het gebeuren: The Passion, live vanuit Roermond. Ook dit jaar is Kansfonds weer trotse partner. Het belooft een indrukwekkende editie te worden. De paasvertelling is een verhaal van hoop; iets waar we in deze moeilijke tijden allemaal naar uitkijken. Freek Bartels vertolkt de rol van Jezus en Trijntje Oosterhuis speelt Maria. De Verteller is Humberto Tan. Presentatrice Anita Witzier haalt verhalen uit het hele land op en doet verslag van de virtuele processie (lees het interview met haar op pagina 12).

EEN serenade VOOR MAMA

Bieden op een lied! Jelle van Lindenhuisen uit Deventer deed het. En daarmee sleepte hij een Serenade van Stef in de wacht. Niet voor zichzelf, maar voor zijn moeder – omdat ze altijd voor hem klaarstaat. De opbrengst van deze lofzang is 1.100 euro. Dit mooie bedrag gaat naar onze projecten voor dak- en thuisloze jongeren.

© Dave van Hout

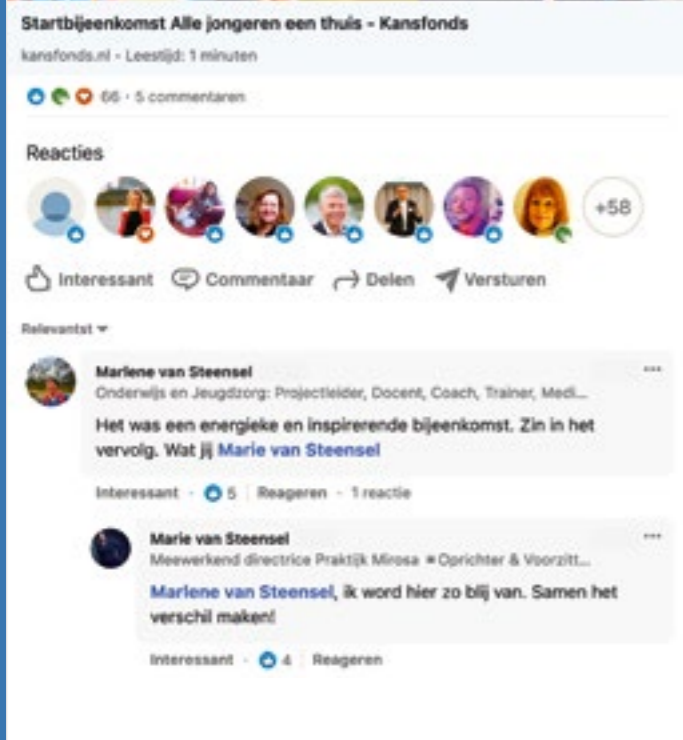
DIEN NU JE PROJECT- AANVRAAG IN VOOR 2021

Bij Kansfonds geloven we in een samenleving waarin er plek is voor iedereen. Initiatieven die hieraan bijdragen helpen we graag op weg. Ziet jouw project om naar de meest kwetsbare mensen in de samenleving? Dien dan nu een korte en krachtige vooraanvraag in op kansfonds.nl/aanvragen

Als je project bij ons past, vragen we je om een uitgebreide aanvraag te doen.

Coronahulp

Onze coronahulp is verlengd tot en met juni 2021. Je kunt dus nog steeds een projectaanvraag indienen voor acute hulp voor dak- en thuislozen, ongedocumenteerden en mensen die leven in grote armoede. Voor de snelle procedure voor coronahulp ga je naar: kansfonds.nl/aanvragen/coronacrisis

ADVISEUR VOOR GROTE GEVERS

Overweeg je een groot bedrag te schenken aan Kansfonds? Dan zijn we je daar erg dankbaar voor. Om de beste bestemming te vinden voor je geld, kun je vanaf nu terecht bij onze nieuwe relatiebeheerder: Mariëlle Appel. Zij luistert naar je wensen en neemt de mogelijkheden met je door. We stellen haar graag aan je voor.

'Wie een groot bedrag doneert aan Kansfonds, doet dat nooit zomaar, out of the blue. Er zit altijd wel een reden achter; een persoonlijk verhaal. Als relatie-

beheerder heb ik het geluk dat ik deze vaak inspirerende verhalen mag horen, om vervolgens mee te denken over hoe het geld op de meest toepasselijke manier kan worden benut. De een overweegt Kansfonds in het testament op te nemen, de ander wil bij ons een Fonds op Naam oprichten. Ik denk mee in wat het beste bij een donateur past.'

Verbinding

Wat brengt Mariëlle naar Kansfonds? 'Ik houd ervan om mensen te verbinden, zowel in mijn werk als privé. Ik vind het een verrijking om in iemands belevingswereld te stappen. Het geeft je inzicht in andermans talent en uitdagingen. Vanuit dat inzicht is het makkelijker om te verbinden. Bij Kansfonds hoop ik donateurs te kunnen verbinden met de mooie initiatieven die we steunen.'

'De tegenhanger van verbinding is buitensluiting. Helaas vallen in Nederland te veel mensen buiten de boot, omdat ze net wat afwijken van de regels of iets te veel pech hadden in hun leven. Kansfonds ziet deze mensen ook. Als we meer omkijken naar elkaar, leren we elkaar begrijpen en is het makkelijker om samen een weg te vinden.'

Heb je vragen over schenken of nalaten aan Kansfonds? Neem dan contact op met Mariëlle Appel via m.appel@kansfonds.nl

SOMMIGE MENSEN BLIJVEN JE VERBAZEN. DOOR HUN DOORZETTINGSVERMOGEN, DIEPE VERTROUWEN OF GRENZELOZE INZET VOOR ANDEREN. KRACHTPATSER VAN DEZE MEDE: DENNIS (30).

Geconcentreerd trekt de Nigeriaanse Dennis de laatste kreuken uit een lapje stof voordat hij het onder de naaimachine legt. Hij is coördinator van *PrintRights*, een Amsterdams confectie-atelier dat wordt gerund door vluchtelingen zonder papieren. Zelf wacht Dennis al twee jaar op een verblijfsvergunning. 'Maar stilzitten is niets voor mij', zegt hij. 'Ik steek in de tussentijd graag mijn handen uit de mouwen, zodat ik iets kan betekenen voor de maatschappij. Bij *PrintRights* maken we mondkapjes en tassen van vrolijke Afrikaanse stoffen. Ook bedrukken we ze met teksten. Zo willen we uitdragen dat migratie geen misdaad is, en dat ieder mens recht heeft op huisvesting. De tassen en mondkapjes verkopen we voor een klein bedrag, of doneren we aan mensen die ze niet kunnen betalen.'

Dennis kwam in mei bij *PrintRights* terecht via *Here to Support*, een stichting die het leven van Amsterdammers zonder papieren weer betekenisvol maakt met artistieke projecten. 'We dragen niet alleen een boodschap uit, maar helpen ook lotgenoten en andere mensen die hulp nodig hebben. Zo deelden we aan het begin van de coronacrisis tweeduizend gratis mondkapjes uit in een opvang voor daklozen en mede-ongedocumenteerden. Hierdoor konden ook zij gewoon gebruikmaken van het openbaar vervoer. Inmiddels hebben we al meer dan 8.500 kapjes gemaakt. De winst steken we voor een groot deel in goede doelen voor vluchtelingen, zoals een campagne voor vluchtelingenkamp Moria. Maar het gaat ook naar ons eigen bedrijf. Het gaat zo goed dat we inmiddels al een eigen atelierruimte kunnen betalen. Daar ben ik heel trots op!' <

Uitgelezen? Geef Mede door aan iemand anders!

'Stilzitten is niets voor mij'

Wil je donateur worden?

Scan de QR-code met de camera van je telefoon of ga naar

kansfonds.nl/doneren